

[Pelle Voigt]

Må jeg endelig spørge ministeren, om der er nogen som helst tvivl om, hvorvidt det pågældende forslag, som er udformet i nøje overensstemmelse med Folketingets dagsorden, vil blive vedtaget med et stort flertal i De Forenede Nationer, og at Danmark ved ikke at stemme for det altså egentlig ikke udretter synderlig andet end at sætte sig ud over en beslutning, truffet her i folketingssalen.

Lasse Budtz (S):

Jeg vil spørge altmuligmanden hr. Palle Simonsen, finansminister og fungerende udenrigsminister – det må være en tung byrde at have – om ministeren vil erkende, at der ikke foreligger nogen aftaler mellem regeringen og Socialdemokratiet på dette punkt og på dette tidspunkt. Det har nemlig været fremme i pressen, at der skulle foreligge en aftale, og det må jeg indrømme kommer bag på Socialdemokratiet.

Men dertil vil jeg gerne føje et par spørgsmål. Er man opmærksom på i regeringen, at forslaget har meget udbredt opbakning blandt amerikanske politikere, som dog må tilhøre en nation, som også må kaldes for en ligesindet nation, når man har Danmark som udgangspunkt, idet det er en af vore nære allierede? Jeg kan måske godt forstå, at det er et problem at optræde sammen med andre lande, men kunne man så ikke stemme for, hvis man ikke kan være medforlagsstiller? Det ville dog være i overensstemmelse med dagsordenens ordlyd.

Udenrigsministeren (Palle Simonsen, fg.):

Jeg synes ikke rigtig, der er grundlag for hr. Pelle Voigts dybe forundring. Der er naturligvis mange ekstra ting at føje til i en så kompliceret sag, men den taletid, jeg har på to minutter, giver mig ikke mulighed for det; lampen blinkede, længe inden jeg var færdig med mit første indlæg.

Derfor vil jeg gerne supplerende sige, at regeringen ikke har siddet med hænderne i skødet. Jeg svarede på spørgsmålet om regeringens holdning til den konkrete resolution, som var nævnt. Det fremgik af udenrigsministerens tale på generalforsamlingen i FN, at regeringen tillægger en snarlig indgåelse af en traktat om et omfattende forbud mod

atomprøvesprængninger meget stor betydning.

Danmark er derfor også igen i år medforlagsstiller til den australsk-newzealandske resolutionstekst om prøvestopspørgsmålet. Vi finder, at denne tekst er den bedste og mest realistiske og konstruktive af de fremlagte CTB-resolutioner, idet den i sig både indeholder de krav, som vi mener man bør stille til en prøvestopaftale, og er udformet således, at den tager højde for det seneste års udvikling på området.

På generalforsamlingen er herudover fremlagt yderligere tre tekster om prøvestopspørgsmålet: en svensk-mexikansk tekst, som har undergået en række positive ændringer, der gør, at regeringen finder, at Danmark i år vil kunne stemme for dette forslag, en australsk tekst om forhåndsmeddelelser om prøvesprængninger, som regeringen ligeledes finder at Danmark vil kunne støtte, og endelig en østlig tekst, som Danmark i lighed med i de seneste år vil afstå fra, fordi den er utilfredsstillende på en række punkter i forhold til den linje i prøvestopspørgsmålet, som Danmark finder farbar.

Danmark har naturligvis også været i tæt kontakt med en række andre vestlige lande med hensyn til disse ting. Dette være også sagt til hr. Pelle Voigt for at understrege, at regeringen naturligvis lever op til dagsordenen af 24. april 1986.

Hr. Lasse Budtz kommer med nogle spørgsmål, som jeg også håber der vil være en vis forståelse for at jeg ikke som fungerende udenrigsminister uden videre kan svare på. Jeg er naturligvis ikke bekendt med en eventuel opbakning af den tidligere omtalte dagsorden blandt amerikanske politikere. Jeg har sådan set svaret klart på, at regeringen vil afstå med hensyn til den dagsorden, der her er tale om, og mig bekendt – men det være sagt så uforpligtende, som man nu kan gøre det på nuværende tidspunkt – er der ikke indgået nogen aftale på forhånd om afstemning vedrørende den dagsorden med Socialdemokratiet.

Pelle Voigt (SF):

Nu fremkom ministeren med den interessante fortolkning af regeringens handlemåde, at man handler i overensstemmelse med dagsordenen fra den 24. april 1986. På den